

Bakalářská práce

Jméno a příjmení (student): Marie Vyšohlídková

Oponent: Petr Kubín

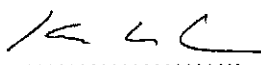
Posudek oponenta:

Marie Vyšohlídková napsala práci na téma *Černá smrt a umění v Čechách na konci 14. století*. Práce je přehledně rozdělena do čtyř hlavních kapitol, přičemž v prvních dvou popisuje historické události a v druhých dvou se už víceméně zabývá uměním představující protimorové patrony a smrt samotnou. Takové téma je jistě vhodným námětem pro obor dějiny křesťanského umění na KTF UK, kde se má spojovat „kunsthistorie“ s historií. V celkovém zpracování se tento cíl Marii Vyšohlídkové povedl jen částečně, neboť její text sice odpovídá na základní otázku po vlivu historických událostí na výtvarné umění, v řadě detailů ale autorka nepostupovala metodicky správně. Podkladem pro její zpracování byla především sekundární literatura, takřka výlučně česká, případně v českém překladu. Autorka použila také prameny (zvl. soudobé kroniky), ale opět jen v překladech, nikoliv kritické edice. Hlavní výhrady mám k místy nepovedenému poznámkovému aparátu a k frazím v textu. Na doklad uvedu nyní několik příkladů: Odkaz na počet morových obětí podle papeže Klementa VI. (s. 8, pozn. 11) je zcela nejasný; odkud pochází? Podobně nestačí citovat jednu větu sv. Brigity, ale musí být uvedeno, ze kterého spisu je, včetně jeho kritické edice (s. 30, pozn. 105). Dále nemá mnoho smyslu uvažovat o tom, jak mohl sv. Šebestián přežít kruté mučení (s. 33, pozn. 125), neboť celé vyprávění o jeho smrti je pouhá legenda. Také nestačí napsat, že nejstarší text latinské básně Vadimori se nachází v Mazarinově knihovně (s. 40). Tím se myslí Bibliothèque Mazarine v Paříži? Autorka měla minimálně uvést, odkud tento údaj čerpá. A dále: Regimina nebyla výlučně protimorové spisy (s. 23, pozn. 77), nýbrž návody zdravého života (regimina sanitatis), které vypadaly podobně jako dnešní pravidla. V kapitole o devotio moderna a řádu augustiniánských kanovníků (s. 27-29) postrádám odkazy na studie Jaroslava V. Polce a Jaroslava Kadlece, kteří se tímto tématem v českých poměrech detailně zabývali. Populární kniha o světcích od Very Schaubert a Hanse M. Schindlera rozhodně není dostačující pro odbornou práci (s. 34, pozn. 127); jen ve fakultní knihovně se nachází řada kvalitních hagiografických slovníků. Dále nestačí napsat, že Bergolt předatoval slavnou pisánskou fresku s Triumfem smrti „na základě argumentů“ (s. 45). Zde je nutné alespoň stručně uvést o jaké argumenty jde. Konečně se autorka nevyhnula frazím - taková je například věta „Ve 14. století je církev zmítána nepokoji zevnitř i zvenčí.“ (s. 26). Totéž ale můžeme napsat o kterémkoli století církevních dějin. Už vůbec by se ale neměla fráze

objevovat v samotném závěru práce: „Čím se umění konce 14. století vyznačuje, je nepochybně silnější duchovní rozměr,...“ Tím duchovním rozměrem se asi myslí náboženský rozměr, ten však existoval i předtím. Takže toto závěrečné tvrzení je potřeba důkladně doložit a vysvětlit.

Přes větší množství detailních nedostatků, považuji bakalářskou práci jako celek za dobrou, a doporučuji ji k obhajobě.

V Poděvousích dne 23. srpna 2007

.....
podpis oponenta